

prima instanță: M.Tertea
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

nr. 2rac-121/17

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „BNV-Com” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Carbunex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „BNV-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „BNV-Com” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 02 decembrie 2015, SC „Carbunex” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „BNV-Com” SRL cu privire la încasarea datoriei

În motivarea acțiunii a invocat că la 29 noiembrie 2011 în baza contractului nr. 0711 a transmis SC „BNV-Com” SRL la păstrare marfă – cărbune.

Afirmă că la 16 iulie 2015 la păstrare se aflau 151,49 tone de cărbune, valoarea cărei constituia 477193,50 lei, care rezultă din costul unei tone de cărbune în mărime de 3150 lei, conform facturilor fiscale semnate.

Subliniază că cerințele de a fi restituită marfa sau valoarea ei nu au fost satisfăcute de către SC „BNV-Com” SRL.

Indică că la moment marfa lipsește la depozit astfel, consideră că SC „Cărbunex” SRL este în drept să solicite încasarea valorii acestei mărfi.

Menționează că încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-au soldat cu rezultate pozitive, somația expedită fiind lăsată fără soluționare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 572, 1096 Cod civil, art. 166-167, 174, 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la SC „BNV-Com” SRL în beneficiul SC „Cărbunex” SRL a sumei de 477193,50 lei ce constituie valoarea mărfii a 151,49 tone de cărbune și încasarea a taxei de stat în mărime de 14315,80 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 02 iunie 2016, acțiunea a fost admisă, a fost încasat din contul SC „BNV-Com” SRL în beneficiul SC „Carbunex” SRL suma de 477193,50 lei ce constituie valoarea a 151,49 tone de cărbune și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 14315,80 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de SC „BNV-Com” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 ianuarie 2017, SC „BVN-COM” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le nemotivate și lipsite de suport juridic.

Obiectează că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Invocând prevederile art. 386 alin. (1) lit. (b) și (c) și art. 387 lit. (a) și (c) CPC recurentul susține că prima instanță nu a dovedit cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care le-a considerat constatate, or concluziile primei instanțe expuse în partea descriptivă și dispozitivă a hotărârii, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei examinate, instanța a interpretat eronat legea.

Având în vedere prevederile art. 130 CPC, susține că nici un fel de probă nu au pentru instanță o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor, fiecare probă se apreciază de către instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei. Instanța judecătorească fiind obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare n-au respectat cerințele acestor norme legale, fapt ce s-a soldat cu pronunțarea hotărârilor de admitere a acțiunii, pe care le consider ilegale, contrar cerințelor art. 130 alin. (1) CPC.

Indică că atât în conținutul hotărârii primei instanțe cât și în conținutul deciziei instanței de apel nu sunt reținute declarațiile reprezentantului SC „BNV-Com” SRL atunci când poziția faptică și de drept a fost specificată în referință și susținute în ședința de judecată.

Menționează că primei instanțe i-au fost prezentate, întru susținerea poziției de apărare, calculul pentru descărcarea produselor de cărbune, calculul plăților pentru păstrarea produselor de cărbune și a pierderile naturale.

Relatează că la efectuarea calculului pierderilor, necesită a se ține cont de faptul că normele de pierderi naturale suplimentare se aplică la fiecare descărcare la stațiile de cale ferată și sunt aplicabile și în cazul în care nu este posibilă cântărirea vagonului descoperit la stațiile de destinație.

Subliniază că în urma efectuării unui calcul matematic final, s-a constatat că din cantitatea totală de cărbune livrat spre păstrare la SC „BNV-Com” SRL în volum de 151,49 tone necesită a fi scăzută cantitatea pierderilor naturale calculate conform rigorilor legale în volum de 33609 kg, astfel reieșind o cantitate finală de 1178810 kg (117,881 tone) cărbune, care și formează obiectul prezentului litigiu.

Astfel, spre achitare urmează a fi calculată suma de 99767,3 lei

În context, specificând prevederile art. 239, 240 alin. (1) CPC menționează că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra argumentelor SC „BNV-Com” SRL și nu le-a dat nicio apreciere o apreciere faptică sau de drept.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 08 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 89).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „BNV-Com” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC „BNV-Com” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „BNV-Com” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „BNV-Com” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță